

Söndagen efter nyår. Tema: Guds Hus.
Mark.11:15-19, Rom. 12:1-2.

Så här nära efter julhandel och mellandagsrea är det ganska lätt att förstå att Jesus är upprörd. Vad händer med oss när vi reduceras till enbart konsumenter, när allt handlar om tillgång och efterfrågan? När julens stora fråga blir vad man ska köpa till mormor som redan har allt. Jesus inspirerar oss till ordentlig nyårsstädning. Hur får vi tid och plats för det som är viktigt i våra liv? Någon i gudstjänstgruppen uttryckte sig ungefär så här: ”Bort med allt trams. Vi behöver inte 800 TV-kanaler och 20 sorters flingor.”

Detta är alltså en text som påminner oss om eventuella nyårslöften. I år ska jag, ja ni vet, träna mer, läsa Bibeln, ha mera tid för mina vänner, äta mindre godis, vara mer seriös fast samtidigt ta dagen som den kommer..... puh.

Nej, texten handlar inte alls om julhandel eller konsumtionssamhället. Den handlar om djur som offrades i templet i Jerusalem. Att offra var en central del av den judiska tron. Det fanns tackoffer, synd- och skuldoffer när man begått något fel och en rad andra offer vid olika skeenden i livet. Vi läser om att Josef och Maria gick till templet efter Jesus fötts. De offrade två turturduvor eller två unga duvor ”*så som det är föreskrivet i Herrens lag*”. Offra gjorde man bara i templet. De lokala synagogorna var till för textläsning och bön. Men varför denna handel och pengahantering på tempelområdet? Jo, djuren som offrades skulle vara rena och felfria. Alltså hade det varit dumt att transportera dem lång väg. Till templet vallfärdade judar från många olika länder men tempelskatten skulle betalas i judiska mynt. Alltså måste man växla. Det Jesus kritiserar är alltså helt befogat. Hur ska vi då förstå det han gör? Nyckelordet är nog ”brytningstid”, något radikalt nytt är på väg. Snart började den judiska påsken och Jesus visste att han skulle korsfästas, dö och uppstå. Han blev vår väg till Gud, efter det behövs inga offer. I sitt avskedstal säger Jesus till sina lärjungar: ”I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er?” Guds hus är så mycket större än templet i Jerusalem.

Solosång. Psalm 596 ”Som när ett barn kommer hem”.

Jesus går bort, han dör och uppstår för att ge oss plats. För att ge oss Guds kärlek och förlåtelse så att vi kan leva fullt ut här och nu. Det finns plats för dig, för just dig och just mig med våra unika gåvor och behov. Men hur bereder vi plats för Gud i våra liv? Så var vi tillbaka till nyårslöftena och önskan om att hinna och orka mer än förra året. Fast kanske handlar detta mer om inställning än om prestation. Ylva läste från Romarbrevet. ”*Därför ber jag er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära er själva som ett levande och heligt offer som behagar Gud. Det skall vara er andliga gudstjänst*”. Det handlar om våra vardagsmöten, på bussen, i liftkön, eller var vi är. Det är del av en pågående gudstjänst. När vi angår varandra, i det mötet finns också Kristus. Guds hus är så mycket större än templet i Jerusalem, än kyrkan. Det är relationen med Jesus.

Det är liftkön och backen som är meningen och utmaningen, inte värmestugan. Men ibland behöver vi värma oss, annars blir vi kalla och stela. Jesus säger: ”*Mitt hus skall kallas ett bönenas hus för alla folk.*” Ställen som hjälper oss att fokusera, där vi ber, samtalar och växer i vår tro. Där kan vi ge varandra vattatips och berätta om vandan när livet känns som en oändlig puckelpist. Där får vi påminner varandra om att vi hör hemma i Guds hus, i relation med Jesus. Paulus fortsätter i Romarbrevet: ”*Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelse av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt.*” Jesus fördömde det självklara, det som varit

rätt genom generationer, för något nytt var på väg. Att leva med Gud är att vara öppen för förnyelse. Att låta sig formas av Guds kärlek och bli mer och mer den du är i hans närhet. Den du är i hans stora rum, i hans ögas eviga ljus.